

mindelige økonomiske Usikkerhed i Samfundet, men paa Grund af den Svækkelse i Skattegrundlaget, der er fremkommet ved de to Cirkulærer, om hvilke det er givet efter Finansministerens Udtalelser, at de begge er Genstand for Mistydning.

Vedrørende Finansministeriets Udgiftside findes under Nr. 764 et af Finansministeren fremsat Ændringsforslag om et overordentligt Tilskud til Afholdelse af Udgifter ved Hofholdningen, særlig til Lønning af Hofpersonalet, paa 400 000 Kr. Det forekommer mig, at det er daarlige Raadgivere, der har tilraadet eller faaet Kongens Samtykke til Fremsættelsen af dette Forslag. Det er de ansvarlige Raadgivere, vi har at holde os til, og jeg vil tillade mig at betegne dem i dette Tilfælde som daarlige Raadgivere. Den nuværende Grundlovs § 9 siger, at Statens Ydelse til Kongen bestemmes for hans Regeringstid ved Lov. Det er en Gentagelse af den oprindelige Junigrundlovs § 16. Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa en Fortolkning af denne Grundlovsbestemmelse; men undersøger man Forhandlingerne om dette Spørgsmaal i den grundlovgivende Rigsforsamling, vil man se, at Hensigten med at fastsætte Statens Ydelse til Kongen een Gang for alle for hans Regeringstid fra alle Sider har været den, at man ønskede Kongens finansielle Mellemværende med Staten holdt udenfor de øjeblikkelige politiske Situationer og udenfor gentagne Diskussioner i Rigsdagen.

Nu har den højtærede Regering fremsat dette Ændringsforslag paa en ganske særlig Maade. Det er ikke fremsat efter nogen forudgaaende Forhandling, som kunde sikre Ministeriet, at der var Enighed om Sagen. Det er kommet til Finansudvalget paa en saadan Maade, at Regeringen og de Partier, der slutter sig til den, ved selve Fremsættelsen var bundne til at gennemføre Ændringsforslaget. Naar der i denne Saltales om dette Ændringsforslag, vil Diskussionen derfor i endnu højere Grad end ved andre Ændringsforslag kun være en Tilkendegivelse af Standpunkter. Hvad angaar de andre Ændringsforslag, kunde man til Nød tænke sig — selv om dette endnu ikke nogen Gang har vist sig at blive Tilfældet — at et Ændringsforslag, som Regeringsflertallet stod for, kunde undergaa en Ændring ved Tilslutning til Mindretalsstandpunktet; men dette er ganske udelukket ved denne Lejlighed, idet de to Partier paa Forhaand har bundet sig og maatte være bundne til det af Regeringen fremsatte og straks ved Fremsættelsen offentliggjorte Ændringsforslag.

Endvidere forekommer det mig, at Ændringsforslaget er utidigt. Det er fremsat af Regeringen paa et Tidspunkt, hvor Forholdene i Landet ligger saaledes, at der fra alle Sider kræves Sparsommelighed i det personlige, paa et Tidspunkt, hvor Regeringen selv for at gennemføre Sparsommelighed paa visse Omraader indenfor Statsstyrelsen finder det nødvendigt at gaa til Afskedigelsen af sine faste Tjenestemænd, paa et Tidspunkt, hvor Storkonflikten mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne drejer sig om Lønnedsættelser. Paa dette Tidspunkt fremkommer dette Forslag om en Forhøjelse ikke blot for næste Finansaar, men ledsaget af en tilsvarende Forhøjelse for indeværende Aar.

Ændringsforslaget er endvidere umaadeholdent, idet det ikke er et Forslag, som tilsigter i Lighed med, hvad der tidligere har været gennemført, efter forudgaaende Aftale mellem alle Partier her paa Rigsdagen at yde ganske bestemte ved Statens Dyrtidslove fastsatte Tillæg til bestemte Embedsmænd, men et Forslag, som til Kongens Hofholdnings Disposition stiller et Beløb, der ligger meget langt herover, og som er til Hofholdningens frie Raadighed. Det er altsaa i Virkeligheden en Forøgelse af Statens Ydelse til Kongen, som efter Grundloven bestemmes for hans Regeringstid ved Lov.

Da dette Ændringsforslag forekommer mig at være utidigt, umaadeholdent og fremsat paa en uheldig Maade, skal jeg sige, at vi ved at stemme imod det ønsker at udtale vor Misbilligelse af de daarlige Raad, der gennem dette Ændringsforslags Fremsættelse er givet Kongen af hans nuværende ansvarlige Regering.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal til Finansudvalgets ærede Ordfører (Martin Hansen) sige, at hvad Toldassistenternes Honorarer angaar, har Finansministeriet maattet fastholde og maa fremdeles fastholde sit Standpunkt. Det er nemlig i Virkeligheden ikke andet, det drejer sig om, end at give de vedkommende et Vederlag for Indtægter, de mister, nemlig Diæter og ekstraordinære Indtægter. Det vilde være en stor Ubillighed at kalde nogle af vore dygtigste Toldtjenestemænd — og det er jo kun de dygtigste, man ønsker at benytte sig af her — til Tjeneste i Finansministeriet, naar dette for dem vilde betyde en afgjort økonomisk Nedgang. Det er for at kompensere denne, for at gøre Ret og Skel imod disse Tjenestemænd, som man netop for deres Dygtigheds Skyld